ejus tam magnum profundum, veruntamen caveat A præcipitium. *a*

a *Eadem epistola.* Verum isti qui personarum acceptorem fieri existimant Deum, si in una eademque causa super alios veniat misericordia ejus, super alios verò maneat ira ejus; nempe totas vires argumentationis humanæ in parvulis perdunt: *b*

b *Ibidē.* Quam *enim* quæso, allaturi sunt causam, quod alius sic gubernatur ut baptizatus hinc exeat, alius infidelium manibus traditus vel etiam fidelium, priusquam ab eis baptizandus offeratur; expiret! An hoc fato vel fortunæ daturi sunt? Non opinor eos in tantam dementiam proruptures. *c*

c *ibidē.* Quid hinc dicturi sunt, qui ut gratia dari possit, nonnulla præcedere merita humana contendunt, B ne sit personarum acceptor Deus! Quæ tandem hic merita præcesserunt? Si eorundem cogitaveris parvulorum, nulla sunt propria: utrisq; est illa massa communis. Si parentum attenderis, bona sunt illorum quorum filij repentinis mortibus, sine Christi baptismate perierunt; mala verò illorum quorum filij per Christianorum aliquam potestatem ad sacramenta Ecclesiæ pervenerunt. Et cur providentia Dei, cui nostri capilli numerati sunt, sine cujus voluntate non cadit passer in terram, quæ nec fato premitur, nec fortuitis casibus impeditur, nec ulla iniquitate corrumpitur; ut renascantur ad hæreditatem cœlestem, non consulit omnibus parvulis filiorum suorum, & nonnullis con- C sulit etiam parvulis impiorum. *d*

d *Eadē epistola 105. & l. 2. ad Bonif. c. 6.* O altitudo divitiarum, &c. Qui sunt isti, qui respondeant Deo! Quid diligebat in Jacob, antequam natus fecisset aliquid boni, nisi gratuitum misericordiæ suæ donum? & quid oderat in Esau antequam fecisset aliquid mali, nisi originale peccatum, &c.? Ideo, inquiunt, nondum natorum alium oderat, alium diligebat: quia eorum futura opera prævidebat. Quis istum acutissimum sensum defuisse Apostolo non miretur? Hoc quippe ille non vidit. *e*

e *Ibidē.* Profectò desipitis, qui dicente veritate, non ex operibus, sed ex vocante dictum est; vos dicitis, ex futuris operibus quæ Deus illum facturum D esse præsciebat, Jacob fuisse dilectum; atque ita contradicitis Apostolo dicenti, non ex operibus: quasi non posset dicere, non ex præsentibus, sed ex futuris operibus; sed ait non ex operibus: ut gratiam commendaret: Si autem gratia, jam non ex operibus; alioquin gratia jam non est gratia; gratia utique ut per illam fiant bona opera. *f*

f *Aug. l. 2. ad Bonif. c. 7. cōfer. c. 98. enchi.* *Sed* neque, si duorum de Isaac Patriarcha geminorum (quod quidem jam ostendimus quanta cæcitate dicatur) futura prævidit Deus opera, quia vixerunt atque senuerunt; propterea Jacob dilexit, Esau autem odio habuit: ideo moriturorum etiam parvulorum potest quisquam dicere, ut huic ad percipiendum baptismum non consulat, illi au- E tem consulat, Deum futura eorum opera prævidere: quomodo enim futura dicuntur, quæ nulla erunt. Sed Deus, inquiunt, in eis quos hinc aufert, prævidet quemadmodum victurus esset quisque si viveret; & ideo quem nequiter novit fuisse victurum, sine baptismo facit & mori. *g*

g *Aug. epist. 105.* *Sed*, si eis ad percipiendum baptismatis consulitur Sacramentum, quos novit Deus, si viverent, bene fuisse victuros; Cur non omnes tenentur, in vita, quam bonis operibus ornaturi sunt? Cur etiam qui baptizantur quidam diu viventes pessimè vivunt, & usque ad apostasia aliquado perveniunt. *h*

h *ibidē.* Cur, quidam non permansuri in fide & sanctitate Christiana, tamen accipiunt ad tempus hanc gratiam, & dimittuntur hîc vivere donec cadant? *a*

a *Ibid epist. 107.* *Profectò*, non ut detur gratia divina, voluntas meretur humana; si eis quibus datur gratuita misericordia datur, ut vera sit gratia. *b*

b *Ibidē.* *Quapropter* qui non ex operibus justitiæ quæ fecimus nos, sed secundum suam misericordiam salvos nos facit; *c*

c *Tit. 3.* Et salvandos salvat gratis. *d*

d *Prosp. Eccl.* Prorsus ostendit nullis se hominum bonis meritis provocari, ut eos bonos faciat, id est, obedientes mandatis suis; sed potius hæc eis retribuere bona pro malis, propter seipsum hoc faciendo, non propter illos: Ait enim, hæc dicit Dominus Deus, ego faciam domus Israël sed propter nomen meum sanctum. *e*

Ezechiel. 36.

e *Aug. 4. ad Bonif. c. 6.* *Unde &*, Paulum invenimus sine ullis meritis bonis, imò cum meritis multis malis Dei gratiam consecutum, reddentis bona pro malis. *f*

f *Idem de grat. & lib. arb. c. 6.* Denique ne quisquam ex morum splendore putetur censeri; aut fidei merito ad bona summa vocari, seu non divino sit munere mentibus ipsa inspirata fides: recole innumerabile vulgus retro senum & juvenum, qui cœca turpiter usi libertate anima, per cultus dæmoniorum, per magicas artes, per amorem rapta tenendi, per stupra, per cædes vitam duxere nefandam: & tamen incumbente obitu, jam limite in ipso extremi flatus miserantem nocte remota cognovere Deum; purgatorisque lavacri munere, nulla mali linquentis signa prioris, exempti mundo mutarunt tartara cælo. Quæ merito hic numeras? si præcedentia cernas, impia: si quæras post addita, nulla fuerunt. Si vero merito adscribis, voluisse renasci: Nempe utero fidei parta est tam recta voluntas: Porro fidem quis dat, nisi gratia? sic, benevelle gratia dat tribuendo fidem, quæ credita poscat. *g*

g *Prosper. de ingratis c. 18. & 19.* *Deus enim* nobis nullis præcedentibus bonis meritis, & fidem & amorem sui prius inspirat; ut & baptismi sacramentum requiramus fideliter, & post baptismum cum ipsius adjutorio ea quæ sibi sunt placita implere possimus. *h*

h *Can. 25. Cōc. Arausf. 2. vide Trid. sess. 6. cap. 5.* *Si* quis *ergo* sine Dei gratia, credentibus, volentibus, desiderantibus, conantibus, laborantibus, vigilantibus, studentibus, petentibus, quærentibus, pulsantibus nobis misericordiam dicit conferre divinitùs, non autem, ut credamus, velimus, hæc omnia, sicut oportet agere valeamus, per infusionem & inspirationem Spiritus sancti in nobis fieri confitetur, &c. resistit Apostolo dicenti, quid habes quod non accepisti. *i*

i *Can. 6. Conc. Arausf.* *Nam nec* invocatione humana gratia Dei potest conferri, sed ipsa gratia facit ut invocetur à nobis. *k*

k *Idem can. 3.* Hæc non judex est meritorum: Quæ nisi plena malis non invenit: & nisi donet quæ bona sunt, nihil efficiet bene cœca voluntas. Hæc ut cujusquam studio affectuque petatur, ipsa agit, & cunctis dux est venientibus ad se. Perque ipsam nisi curratur, non itur ad ipsam. *l*

l *Prosper. c. 25. de ingrat.* Non potest *ergo* homo ad gratiā se præparare, nisi Deo eum præveniente & movente ad bonum. *m*

m *Th. 1. 2. q. 112. ar. 2. ad 2.* Nam nec præparare, nec velle homo potest, nisi hoc Deus in eo operetur. *n*

n *Idem fi. q. 24 de ver.* *Itaque* si loquamur de gratia secundum quod significat auxilium Dei moventis ad bonum, &c. *sic* quæcunque præparatio in homine esse potest,

est